

[Miljøministeren]

Af de muligheder, der forelå, måtte jeg skønne, at den mulighed, der her var givet, var den bedste. Det er baggrunden for, at fremgangsmåden har været, som tilfældet er.

I øvrigt er jeg meget enig med spørgeren i, at man skal overholde de intentioner, der ligger i planlovene.

Løvig Simonsen (S):

Jeg er tilfreds med, at ministeren erkender, at han ikke har fulgt sine egne retningslinjer i cirkulæret. Det er jo også derfor, Hovedstadsrådet tilbagesender sagen uden at tage stilling. Jeg går så ud fra, at det ikke vil ske fremover.

Miljøministeren (Chr. Christenen):

Jeg må afvise tolkningen af mit svar i retning af, at jeg ikke har overholdt planlovgivningens bestemmelser. Det er tilfældet.

Løvig Simonsen (S):

Hvis det er tilfældet, vil jeg bede ministeren bekræfte, at det er korrekt, at man skal spørge i god tid, men 25. november, når man forelægger aktstykket den 16. december, er ikke i god tid, hr. minister. Det går jeg ud fra vi er enige om.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Baggrunden var, at den givne tidsramme var så kort, som jeg har beskrevet før.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 694

8) Til *miljøministeren* af:

Margrete Auken (SF):

»Agter ministeren at tage initiativ til, at der på næste møde i Oslokommissionen i juni 1987 fremlægges et – gerne fællesnordisk – forslag om afvikling af havafbrænding, der indeholder en beskrivelse af alternativerne til at afbrænde kemisk affald på havet samt en kritik af havafbrændingsteknologien, jf. kommissorium for den fælles LDC/OSCOM teknisk/videnskabelige arbejdsgruppe?«

Skriftlig begrundelse

Som bekendt var Danmark den drivende kraft bag Oslokommissionens (OSCOMs)

vedtagelse i 1981, at havafbrænding af kemisk affald er en midlertidig affaldsbortskaffelsesmetode, og at der inden 1990 skal besluttet en dato, hvorefter havafbrænding af kemisk affald på Nordsøen og Nordøstatlanten er forbudt.

Beslutningen (annex 4) er endnu ikke ratificeret af Island, Vesttyskland, England, Portugal, Spanien og Belgien og træder ikke i kraft, før dette er sket.

I forbindelse med Nordisk Råds session i Reykjavik i marts 1985 udtalte Nordisk Ministerråd, at havafbrænding af kemisk affald må stoppes 1. januar 1990 eller snarest derefter. Man enedes også om, at de nordiske lande samlet skulle kontakte de lande, der endnu ikke havde ratificeret beslutningen fra 1981 – det har Island som nævnt endnu ikke gjort. Endelig udtalte Ministerrådet, at OSCOMs behovsanalyse (gennemgang af alternativer med henblik på at fastsætte slutdato for havafbrænding) skulle færdiggøres hurtigst muligt, og at fremlæggelsen for OSCOM skulle udarbejdes mellem de nordiske lande på embedsmandsniveau.

De nordiske embedsmænd har imidlertid besluttet ikke at bidrage til, at der findes landbaserede alternativer til afbrænding af – hovedsagelig – kloreret organisk affald, på trods af at en sådan viden måtte forventes at være veludviklet i de nordiske lande og i øvrigt prioriteret af ECEs miljøkomité i dens arbejde med at finde alternativer netop til kloreret organisk affald.

Af besvarelser på spørgsmål nr. S 331 og 332 den 29. maj 1986 (MPU, alm. del, bilag 524) fremgår det, at ministeren har bedt Miljøstyrelsen om at overveje at gennemføre en selvstændig vurdering af et kommissorium for en fælles arbejdsgruppe nedsat af Londonkonventionen og Oslokommissionen. I samme besvarelser siger ministeren, at han vil arbejde for, at der allerede på Oslokommissionens møde i juni kan fastsættes en dato for ophør af afbrænding til havs.

På baggrund af Folketingets dagsorden fra den 10. februar 1987 vil det være naturligt, at ministeren giver dette tilsagn, således at en fælles nordisk udtalelse fra Nordisk Ministerråd i forbindelse med Nordisk Råds session sidst på måneden kan sætte skub i arbejdet og forhåbningerne om, at afbrændingen af over 100.000 t/år af giftige kemikalier